

Jak se lámal rok 2010 (ve dne i v noci) na Kubově Huti a na Boubíně

Obliba vystoupit v poslední den roku z Kubovy Huti na vrchol Boubínu se stala již tradicí a nadšence, kteří jej chtějí pokořit, už dokáže odradit snad jen nepřízeň počasí. To bylo tentokrát příznivě nakloněno. Teplota několika předchozích mrazivých dnů polevila a ranní zrzávající obloha nad Basumským hřebenem slibovala i sluníčko.

Již 11 let vypravuje z Vimperka na Kubovu Huť Stifterův pošumavský železniční spolek zvláštní silvestrovský vlak. Na rozdíl od loňského roku dotváří zimní náladu nejvýše položené železniční stanice v Čechách (995 m n.m.) sněhová pokrývka. Na vrchol Boubínu je třeba překonat 367 výškových metrů. Letošní téma „Hvězdný vlak aneb Vlak hvězd“ byl pojat v pravém i přeneseném smyslu slova. Vedle slavných filmových hvězd jako Audrey Hepburnová jako Eliza Doolittle z filmu *My Fair Lady* nebo Charlie Chaplin, se bylo možno setkat i s profesorem Chocholouškem, „hvězdou“ z filmu *Jáchyme, hoď ho do stroje*. Nechyběla ani politická hvězda Miloš Zeman.

I když vlak jede dohromady čtyřikrát, nejvíce cestujících volí první nebo druhou jízdu a spojuje ji s výstupem na Boubín. Hlavní nápor musí většinou zvládat pravidelný vlakový spoj po půl deváté, který vyjíždí ze Strakonice a sbírá zájemce o pokoření vrcholu z širšího a vzdálenějšího okolí. Ti pak tvoří „hlavní vlnu“, se kterou se vydávám zasněženou cestou k vrcholu i já.

Nad nádražím se děti mohly svézt na saních tažených opravdovým psím spřežením. Občerstvení bylo připraveno nejen na nádraží, ale pro vystupující na Boubín také nad Basumskými loukami.

Okolo desáté hodiny dosahuje vrcholu nejpočetnější skupina. Nastává doplňování kalorií z donesených zásob v tuhé i tekuté podobě. Vzájemná přání do nového roku převládají nad ostatní konverzací, někteří se tu dokonce, k velkému údivu, setkávají s těmi, které celý rok neviděli. Rozhledna musela tentokrát „přijmout“ více než 300 lidí. Jako každoročně mohl každý dobrovolně přispět na náklady na rozhlednu a obdržet od starosty Kubovy Huti pohlednici s razítkem „Silvestr 2010 – Boubín“ a osvědčení o silvestrovském dobytí vrcholu.

Z ochozu rozhledny se nabízí rozhled vsutku rozmanitý – v části horizontu jsou ještě vidět Alpy, ale ze severozápadu se začínají valit mraky,

I tady na Boubíně byly vidět hvězdy. Na rozdíl od těch z vlaku však byly skutečné. Obdiv patřil zejména dvojici, která sem dotlačila kočárek s miminkem a zdolala tak rozdupaným sněhem výškový rozdíl, který dělal potíže i mnoha těm, kteří pochodovali zcela bez zátěže. Druhou hvězdnou atrakci předvedlo několik jedinců, kteří své zahřátí výstupem zchladili nejenom odložením svých svršků do půli těla, ale i skokem do sněhové peřiny.

Poslední silvestrovský vlak odjíždí zpět do Vimperku, rok ale končí až o půlnoci. Již několik let se vydávám o silvestru na vrchol Boubínu dvakrát. Poprvé dopoledne a podruhé před půlnocí. Noční výstup má svoji nenapodobitelnou atmosféru a hodně závisí na povětrnostních podmínkách, které často bývají rozdílné na Kubově Huti a na 1362 m vysokém vrcholu Boubínu. Samozřejmě, že o masovosti jako dopoledne nemůže být v noci ani řeč. Jednotlivci, maximálně tři desítky nočních poutníků – to je bilance předchozích let. Na Kubově Huti je teplota několik málo stupňů pod nulou, drobně sněží, ale vločky jakoby padaly z pomyslného mraku – nade mnou se rozprostírá nebe pokryté hvězdami. Když po 22 hodině vystoupám mimo dosah osvětlení Kubovy Huti, hvězdy se ještě více rozzáří na zcela černé obloze. Měsíc je v poslední čtvrti a k tomu bude vycházet až ráno. Jsem odkázaný jen na světlo čelovky. Cesta je do široka vyšlapaná od dopoledního výstupu, sních je prachový, tiše šustí pod nohama, ale při došlápnutí neposkytuje úplně pevnou oporu. I tak je však postup bezproblémový. Při dosažení hřebene se rozfoukal nepříjemný vítr. Tři čtvrtě hodiny před půlnocí přicházím k rozhledně a ukrývám se před větrem v její dolní části. Zakrátko po mně přichází pětičlenná skupina, také z Kubovy Huti. Nakonec se nás na půlnoc sejde 12 lidí a 2 psi.

Půlnoční přípitek na vrcholu rozhledny se pokouší znepříjemnit mrazivý vítr, zato rozhled je fantastický. Hluboko pod námi, blízko i v dáli, září do noci šumavské a pošumavské osady a ze všech stran je vidět záblesky a slyšet výbuchy půlnočních ohňostrojů.

At' je nový rok 2011 stejně tak rozzářený!

Text a foto: Pro ŠumavaNet.CZ František Janout